

denne Forhandling, at det ærede Medlem nu utvetydigt har erkjendt, at det, der her ligger for, ikke er Provisoriet.

Berg: Jeg vilde dog gjerne om muligt forhindre, at det ærede Medlem sætter sig fast i den Anskuelse, at man stadig kan vente, det gaar som Fod i Høse at faae en provisorisk Finanslov i Statsraadet. Det har altid forekommet mig som Noget af det Alvorligste, Betæneligste og Farefuldste for Land og Rige, at i Statsraadet de ansvarlige Ministre havde kunnet formaae Landets uansvarlige Chef til at sætte sit Navn under disse Instrumenter. Jeg kan ikke tro Andet, end at for hver ny Gang det sker, maas der komme nye alvorlige Overveielser over, hvad dog den Politik, der nu er ført paa femte Aar, saaledes forstaaet skal føre til for Landet, om det dog ikke i Virkeligheden, selv om Folket falder sammen i Modstanden, og de Andre paa denne Maade kunne fortsætte, vil føre til, at vi derigjennem berede en sorgelig Udsigt med Hensyn til dette lille Lands selvstændige Bestaan. Jeg ønsker derfor ikke, at Thinget tager det saa let, at faae udstedt en ny Akt, et Finansprovisorium, som det selv erkjender og gjentagende har taget Beslutning om et i Strid med Grundloven, ei blot dens § 49, men ogsaa dens § 25, tager det saa let, som om det var en given Sag, som at gaa omkring til Hofbesøg eller paa Bisit hos Kongen, at faae dette besørget. Derfor paataar jeg bestandig, at for hver Gang dette sker, bliver det alvorligere; men jeg vil indrømme, at De gjøre Ministeriet Gangen let til Landets uansvarlige Chef, naar det her fra flere Sider i Folkethinget fremstilles, som om det var en temmelig jevn og ligegyldig Sag, som ikke har Meget at sige, og naar De indtage en Stilling, hvorved, efter min Mening, Oppositionen viger af andre Hensyn for at berede Provisorie ministeriet Banstigeligheder og nedslaa Akt, hvad der, jeg vil sige, ikke blot lugter af, men efter min Mening ogsaa giver sig ud for Provisorier, og naar den, istedet for at nedslaa Akt, gaar udenom. Naar Oppositionen stiller sig saaledes og derefter udtaler gjennem sin Ordfører, at det er en let og jevn Gang at gaa op og faae et Provisorium, saa kan jeg forstaa, at de lette Ministeriet Gangen. Men stod der en Opposition, som der tidligere en Gang i forudnede Dage har været her i Folkethinget, der med alvorlig Indignation og Harm tænkte over et saadant Skridt og alvorlig lagde baade de ansvarlige Ministre og alle Uansvarlige, der kunde have været

denne ikke blot for Friheden, men for Land og Folk farlige Bei, da tror jeg, det vilde blive endnu vanskeligere at komme til det 9de Finansprovisorium.

Solstein-Ledreborg: Gjenoptage Debatten om det ærede Medlems Protestpolitik nu, vil jeg ikke, den har jeg givet det ærede Medlem rig Veilighed til at gjøre Rede for forleden, og Resultatet var af den Natur, at jeg ikke anser det for tilsvarende eller i det Hele henholdsfuldt overfor det høie Thing at fortsætte Debatten om den Politik. Jeg har nu kun bedt om Ordet for at konstatere, at det ærede Medlem igjen gjorde Forsøg paa at tale om „Provisoriet, der forelaa her“. Han har dog nu baade forrige Aar, i Fjor og igjen i Aar, anerkjendt, at det, der her foreligger, ikke er Provisoriet; thi det er forkastet. Hvordan vi da skulle bære os ad med nu at nedslaa det, forstaar jeg ikke. Derimod har jeg tilbudt det ærede Medlem, hvis han sætter Pris paa det, da gjennem Behandlingen af den midlertidige Finanslov at fjerne, hvad vi misbillige af dens Indhold, og paa den mest kritiske Maade i den Form, vi give den — og det saa hurtigt som muligt — give den et saadant Indhold, at deri ligger den bestemteste Protest mod hele det provisoriske Regjeringsystem. Det vilde jeg ønske, han tog imod, thi det betyder Noget. Men det betyder ingen Ting at sige overfor den nuværende Regjering: Vi anerkjende, at her ligger en provisorisk Lov, og at vi rigen Ting kunne her i Thinget, og at vor Forkastelse er lig Nil, det betyder ikke Andet end at lægge sig paa Maven for den høie Regjering, og det betyder ingen Ting at sige, at Hans Mæstret Kongen, naar de komme nu paant med Provisoriet, afstediger dem. Det er en ukonstitutionel Betragtning, der ligger til Grund for hele denne Opfattelse. Men, hvad der betød Noget var at forandre Indholdet af denne midlertidige Lov, saa den blev et bestemt og klart Udtryk for, hvad Thinget vil gaa ind paa, og saa at byde Landsthinget og Regjeringen den. Det var en Protest mod Provisoriet, som havde Noget at sige. Hvis det ærede Medlem vil være med dertil, saa er der Alvor i hans Optraeden. Hvis ikke, saa er der ikke Andet end en gammeltdags Tro paa, at Kongen til skyvende og sidst redder os ud af det ved at sende Ministrene bort.

Formanden (Høgshro): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.